

JUBILEJA BALTAJĀ VIRSVALKĀ

Krāslavas slimnīcai apritējuši 125 gadi. Kā medicīnas iestāde tā tika nodibināta 1871. gadā. Vispār, kā savas «jubilejas» intervijas pašā sākumā atzīmēja slimnīcas galvenais ārsts **Aleksandrs Jevtušoks**, šis gads tiek uzskatīts par tās darba atsākšanas gadu. Izskaidrojums tam ir šāds:

— Dziedniecība, var sacīt, pirmā medicīniskā palīdzība mūsu novadā parādījās krietni agrāk, vēl tad, kad katoļu baznīca sūtīja uz šejieni misionārus. Viņi arī bija pirmie dziednieki. Piemīpai par to un parādot cieņu šiem cilvēkiem, 15. jūnijā Krāslavas Romas katoļu baznīcā notiks svinīgā mesa, kā arī dievkalpojums pareizticīgo Aleksandra Nevska baznīcā.

— Vispār, konkrēta slimnīcas dibināšanas un atjaunošanas datuma, lai tas būtu ar dienas vai kaut mēneša precizitāti, nav, — turpina A. Jevtušoks. — Šā iemesla dēļ bija nolemts jubilejas svinības savienot ar Medicīnas darbinieku dienu, kuru mēs pēc tradīcijas joprojām atzīmējam. Tādēļ 15. jūnijā uz Krāslavas kultūras namu tiek ielūgti gan tagadējie, gan arī bijušie medicīnas darbinieki. Sagaidāms, piemēram, ka šajā tikšanās reizē piedalīsies mūsu slimnīcas bijušie galvenie ārsti — tie, kuri atradās šajā postenī, sākot vēl no piecdesmitajiem gadiem.

— Starp citu, vai Jūs nevarētu precizēt savu personisko darba stāžu Krāslavas slimnīcā?

— Šogad 1. augustā apritēs tieši divdesmit gadi kopš tās dienas, kad es Krāslavā tiku pieņemts darbā par ārstu. Galvenā ārsta amatā sāku strādāt no 1977. gada decembra. Taču šajā gadījumā tas nav tik svarīgi. Galvenais ir tas, ka svinību dienā mēs sapulcināsim cilvēkus, kurus vieno mūsu kopēja profesija, lai parunātu, atcerētos kaut ko, visbeidzot varētu vienkārši atpūsties no saspringtā darba. Bet tas mums patiešām ir ļoti saspringts. Arī atpūsties ir jāprot, vēl jo vairāk tāpēc, ka ne tik bieži tas izdodas. Bet kāds no mums arī 15. jūnijā atradīsies, tā sacīt, savā postenī, jo slimnīcas vai «ātrās palīdzības» dienesta darbu apturēt nevar. Es domāju, ka mūsu rajona medicīnas darbinieki normāli veic savu darbu, un ja jau pienāca tāda vēsturiskā diena, tad viņi ir pelnījuši, lai pieticīgi un vienkārši, tomēr to atzīmētu.

Par vēl vienu jubilejas pasākumu kļūs vēsturisko materiālu izstāde, kurus Krāslavas rajonā 1983. gadā savāca speciālistu brigāde no Latvijas Medicīnas vēstures muzeja. Toreiz viņi te strādāja veselu mēnesi. Izstādē citu eksponātu starpā būs diezgan daudz dažādu fotogrāfiju, kas uzņemtas vēl četrdesmitajos, piecdesmitajos gados un pat vēl agrāk. Esošie materiāli stāsta ne tikai par Krāslavas slimnīcu. Tā vienmēr bija cieši saistīta ar lauku ambulāncēm un slimnīcu Dagdā. Tāpēc izstāde atspoguļos rajona

veselības aizsardzības vēsturisko ceļu kopumā. Tā būs skatāma Krāslavas vēstures un mākslas muzejā, un iepazīties ar tās eksponāciju varēs ikviens gribētājs.

— **Jāsaka, ka 125 gadi — tas ir solīds laika posms. To, kas notika ar veselības aizsardzību visos šajos gados, var nosaukt ar vienu vārdu — attīstība. Vai var runāt par to, ka patlaban, pašreizējos apstākļos sistēmai joprojām nav svešs progress? Kāda tomēr ir tās šodienas un kādas pārmaiņas var gaidīt tuvākajā nākotnē?**

— Slimnīca kādreiz sākās ar nelieliem koka korpusiem. Visvecākās ēkas, kas

Šī gada 15. jūnijā Krāslavas slimnīca atzīmē savu 125 gadu jubileju. Pašreizējie slimnīcas darbinieki mīļi aicina bijušos darbiniekus piedalīties svētku pasākumos:

— aizlūgumi Krāslavas Romas katoļu baznīcā un Krāslavas pareizticīgo Aleksandra Nevska baznīcā (plkst. 9);

— slimnīcas apskate, tikšanās ar personālu (no plkst. 12);

— svinīgs sarīkojums Krāslavas kultūras namā (plkst. 15);

— svētku balle viesiem, bijušajiem un pašreizējiem darbiniekiem.

Slimnīcas administrācija

saglabājušās līdz mūsdienām, kaut arī izmainītā veidā, tās ir terapijas nodaļas un neiroloģiskās nodaļas ēkas. Pēdējā patlaban ir izvietots pansionāts. Tās bija uzceltas vēl gadsimta sākumā. Pienāk laiks, kad tās vajadzētu nomainīt ar kaut ko jaunu un mūsdienīgu. Šodien materiālās bāzes attīstība ir apturēta. Valstij nav līdzekļu, lai mēs varētu turpināt to, ko uzsākām vēl 1989. gadā. Neraugoties uz visiem mūsu pūliņiem saņemt kaut nedaudz līdzekļu, lai uzliktu jaunu slimnīcas jaunajam korpusam un tādejādi saglabātu ēku, izlemt šo jautājumu pozitīvi nav izdevies. Visādā ziņā šogad nekādas investīcijas nav gaidāmas. Tādā veidā tiek atlikta sanitāro un tehnisko apstākļu uzlabošana stacionārā uz vēlāku laiku.

Mūsdienīgs slimnieku uzturēšanas līmenis divvietīgās vai trīsvietīgās palātās, kas apgādātas ar sanitārajiem mezgliem, dušām, mums pagaidām nav pieejams.

Tālāk. Runājot par attīstību, ir jāņem vērā arī tas, ka valsti aizvien lielāka uzmanība tiek pievērsta reģionālai attīstībai. Ar to tiek domāts, ka ir tādi centri kā Daugavpils, Rēzekne, kuros ir diezgan attīstīts slimnīcu tīkls.

Pagaidām valsts neiegulda naudu slimnīcās lauku rajonos. Pastāvot šādai pieejai, gultasvietu skaits rajonu slimnīcās samazināsies. Specializētās medicīnas jautājumu risināšana tiks nodota reģionālo centru ziņā.

Turpretim mums paliks vispārējās medicīniskās palīdzības jautājumi. Taču pašreizējā sociālā un ekonomiskā situācija faktiski liek šķērslī šādai reģionalizācijai. Šim nolūkam, piemēram, nepieciešams ievērojami uzlabot iedzīvotāju mobilitāti, taču šobrīd ar transporta kustību, ar satiksmes iespējām, kā mēs zinām, kļūst aizvien vairāk problēmu.

Patlaban rajonos ir spiesti meklēt līdzekļus patstāvīgi, balstoties galvenokārt uz pašu rīcībā esošajām iespējām. Mēs, protams, nevaram atļauties ļotu daudz, taču kaut kas tomēr tiek darīts. Tas sakāms vispirms par nepieciešamo medicīnas instrumentu, diagnostikas aparātu iegādi. Plānojam šā gada beigās un nākamā gada sākumā uzlabot rentgenoloģisko kabinetu darbu gan Krāslavā, gan arī Dagdā. Šo kabinetu iekārta savu laiku ir jau nokalpojusi. Patlaban mēs meklejam un krājam līdzekļus jaunās iekārtas pirksanai.

Kapitāli būtu jāatjauno slimnīcas transports. Pagājuši tie laiki, kad šī problēma tika risināta centralizēti.

— **Taču viss teiktais raksturo visumā tikai darba tehnisko pusi. Bet kāda ir Jūsu attieksme pret pazīstamo apgalvojumu par to, ka visu tomēr izšķir kadri?**

— Es tam pilnīgi piekritu. Bez izglītota speciālista vislabākā aparatūra stāvēs dikā un pārklāsies ar putekļiem. Ar pilnu atbildību varu sacīt, ka gan Krāslavas centrālajā rajona slimnīcā, gan arī Dagdas slimnīcā strādā pietiekami kvalificēti ārsti un vidējais medicīniskais personāls, lai varētu nodrošināt rajona medicīnas iestāžu darbu normālu līmeni. Turklāt mūsu speciālistiem ir profesionālās augsmes iespējas. Šim nolūkam ar viņiem pastāvīgi strādājam, izmantojot dažādus simpozijus, konferences, seminārus republikāniskajos centros, kā arī uzaicinām augsti kvalificētus speciālistus pie sevis, uz Krāslavu.

Izmantojot gadījumu, gribētu sirsnīgi apsveikt mūsu svētkos visus medicīnas darbiniekus, to skaitā mūsu veterānus, kuri patlaban atrodas pelnītā atpūtā, un novēlēt, lai viņiem pirmām kārtām būtu laba veselība, kā arī nelokamība un izturība šajā grūtajā laikā.

Nu un, protams, visiem novēlēt optimismu, ticību labākai rītdienai.

— **Acimredzot to pašu varētu novēlēt ne tikai mediķiem. Vēl jo vairāk iestādes-iedzīvotājas vārdā.**

— Lai dzīvotu ilgi, tomēr vajag lielāku uzmanību veltīt savai veselībai. Pret to ir jāizturas saudzīgi. Lai jau kas, bet mēs, mediķi, zinām, ka nebūt ne visi to ir skaidri sapratuši. Cilvēki bieži vien ignorē pat bezmaksas profilaktiskos pasākumus. Par veselību ir jādomā vēl kopš jaunības dienām. Veselība — tas ir galvenais.

V. DUBOVSKIS